

(hordeum) Πελοπ. (Λακων.) Πβ. κριθάρι. Συνών. ἀγριόσταχυς 1, σιταρόχορτο, τριχόσταχυ, τρυποσάκκι. 2) Τὸ ἀγριοσίταρο 1 α, ὁ ἰδ., ΠΓεννάδ. ἔνθ' ἄν. [**]

ἀγριόσταχυς ὁ, ἄγν. τόπ. ἀγριοστάχυς Πελοπ. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ ἀρχ. οὐσ. στάχυς.

1) Ἀγριόσταχυ 1, Πελοπ. (Λακων.) 2) Λυχνὶς ἡ στεφανωματική (lychnis coronaria) τῆς τάξεως τῶν καρυοφυλλωδῶν (caryophyllaceae) ἄγν. τόπ. [**]

ἀγριοστοιβή ἔνιαχ. ἀγριοστοιβή ἔνιαχ. ἀγριοστοιφή Σέρφι. ἀγριοστοιή ἔνιαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. στοιβή.

Τὸ φυτὸν στοιβή ἢ ποτήριον τὸ ἀκανθῶδες (poterium spinosum) τῆς τάξεως τῶν ροδανθῶν (rosaceae), πολυδίκρανον καὶ ἀκανθῶδες ἔνθ' ἄν.: Παροιμ.

Ἐβγαλε ἡ κοπερὰ φροκάλι | κ' ἡ ἀγριοστοιβή κλωνάρι
(ἐπὶ ὠφελείας ἀπροσδοκῆτου ἐξ εὐτελῶν) ἄγν. τόπ. [**]

ἀγριόστραβος ἐπιθ. Παξ. κ. ἁ. ἀρκόστραος Κύπρ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἄγριος καὶ στραβός. Διὰ τὸ ἀρκόστραος πβ. ἄρκος παρὰ τὸ ἄγριος.

Ὁ σφόδρα τυφλός, ἡ λ. ὑβριστική ἔνθ' ἄν.: Μωρὲ ἀγριόστραβε, δὲ βλέπεις ποῦ πατεῖς; κόντεψες νὰ μοῦ πατήσης τὸ παιδί! Παξ. Ρε τὸν ἀρκόστραον, ἦρτεν τὸ' ἐπ-πεσεν ἄνω μου! Κύπρ. || Παροιμ. Τὴν στραὴν τὴν νύφ-φην φουμίζει ἡ ἀρκόστραη πεθ-θερὰ (φουμίζει = φημίζει, ἐπαινεῖ) αὐτόθ. Συνών. θεόστραβος.

ἀγριοστράνγια ἡ, ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσιαστικοποιηθέντος στράνγια θηλ. τοῦ ἐπιθ. στράνγιος.

Τὸ φυτὸν ἀγριοσπανάκι 1 β, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοστροβιλῆς ἡ, Πελοπ. (Ἀρκαδ.) — Λεξ. Βυζ. κ. ἁ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀγριοστροβιλέα.

Ἀγριοκουκκουναρῆς, ὁ ἰδ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγριοπέυκος. [**]

ἀγριοστρούθι τό, ἀμάρτ. ἀρκοστρούφιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. στρουθί. Διὰ τὸ ἀρκοστρούθιν πβ. ἄρκος παρὰ τὸ ἄγριος.

Εἶδη τοῦ γένους στρουθίου (saponaria) τῆς τάξεως τῶν καρυοφυλλωδῶν (caryophyllaceae). Συνών. ἀγριο γλυκόχορτο (ἰδ. γλυκόχορτο). 1) Στρουθίον τὸ ἀγελάδειον (saponaria vaccaria). 2) Στρουθίον τὸ φαρμακευτικόν (saponaria officinalis). Συνών. σαπουνόχορτο. [**]

ἀγριοσυνκῆς ἡ, πολλαχ. ἀγριοσυνκῆς Κρήτ. ἀγριοσῆς Κρήτ. ἀγριοσῆς Ἡπ. ἀγριοσῆς Ἡπ. ἀγριοσυνκῆς Πελοπ. (Λεῦκτρ.) ἀγριοσυνκῆς Πελοπ. (Μάν.) ἀγριοσυνκῆς Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀγριοσυνκῆς Κύπρ. ἀγριοσυνκῆς Θράκ. ἀγριοσῆς Σκόπ. ἀγριοσυνκῆς Τσακων.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἀγριοσυνκῆ. Ὁ μετασχηματισμὸς κατὰ τὰ εἰς -ῆς ὄν. φυτῶν. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ἡ ἀγρία μορφὴ συκῆς τῆς κοινῆς ἢ Καρικῆς (figus Carica) πολλαχ. β) Ὁ ἐρινεὸς πολλαχ. 2) Ὁπουντία ἢ Ἰνδικὴ συκὴ (Opuntia figus Indica) τῆς τάξεως τῶν κακτωδῶν (cactaceae), ἡ τοῦ Θεοφρ. (Ἱστορ. φυτ. 1,11,2) συκὴ Αἰγυπτία πολλαχ. Συνών. ἀγριοσυνκῆς, μπαρομπαροσυνκῆς, μωροσυνκῆς, παπουτσοσυνκῆς, φραγκοσυνκῆς. 3) Εἶδος χόρτου μὲ τὰ φύλλα ὅμοια πρὸς τὰ τῆς συκῆς καὶ συνανθήσεις ὑπομελαίνας καὶ κυανωπὰς Κῶς κ. ἁ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγριοσυνκῆς Ἀνδρ. κ. ἁ. Ἀγριοσῆς Στερελλ. (Ἀκαρν.) Ἀγριοσυνκῆς Καλαβρ. (Μπόβ.) Ἀγριοσυνκῆς Κύπρ. [**]

ἀγριοσυνκίζω ἴων. (Σμύρν.) Πελοπ. (Καλάμ. Κυνοῦρ. Λακεδ. Μάν. Μεσσήν. Οἶν. κ. ἁ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριοσυνκο.

Ἐξαρτῶ ἀγρια σῆκα ἐκ τῶν ἡμέρων συκῶν, ἵνα διατηρηθῇ ὁ καρπὸς αὐτῶν καὶ μὴ πέσῃ πρὶν ὠριμάσῃ ἔνθ' ἄν.: Πῆγα ν' ἀγριοσυνκίζω τὴν συκῆν, νὰ μὴν πέσουνε τὰ σῆκα Κυνοῦρ.

ἀγριοσύνκισμα τό, ἴων. (Σμύρν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγριοσυνκίζω.

Τὸ ἀναρτᾶν ἀγριοσύνκις ἐκ τῶν κλάδων τῆς ἡμέρου συκῆς, ἵνα ὑποβοηθήσουν τὴν ὠρίμασιν τοῦ καρποῦ αὐτῆς.

ἀγριοσύνκο τό, πολλαχ. ἀγριοσύνκου Σκόπ. ἀγριοσύνκου Λέσβ. ἀγριοσύνκον Πόντ. (Τραπ.) ἀγριοσύνκο Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σῆκο. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριοσυνκῆς 1, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. 2) Ἡ ἀγρία συκὴ Πόντ. (Τραπ.) [**]

ἀγριοσυντυχαίνω ἀμάρτ. ἀρκοσυντυχάν-νω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ ρ. συντυχαίνω. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. ἀρκοσυντυχάν-νω πβ. ἄρκος παρὰ τὸ ἄγριος.

Ὁμιλῶ σκαιῶς, βαναύσως: Ἐπῆα τὸ' ἀρκοσύντυχά του τὸ' ἐθύμωσέν μου. Πβ. ἀρκοσυντυχαίνω.

ἀγριοσφάκα ἡ, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σφάκα.

Ἀγριοχόρτον τῆς τάξεως τῶν χειλανθῶν (labiatae) ὅμοιον πρὸς ἐλελίσφακον, ἥτοι στάχυς ὁ Γερμανικὸς (stachys Germanica), πιθανῶς ὁ τοῦ Διοσκορ. (3,32) τραγορίανος. Συνών. στάχυς. [**]

ἀγριοσφακῆς ἡ, ΠΓεννάδ. 300.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σφακῆς.

Εἶδη ἐλελίσφακου (salvia) τῆς τάξεως τῶν χειλανθῶν (labiatae) καὶ ἰδίως ἐλελίσφακον τὸ καλυκῶδες (salvia calycina), πιθανῶς ὁ τῶν ἀρχ. σφάκος. [**]

ἀγριόσφηκας ὁ, Εὐβ. (Κάρυστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. σφῆκας.

Ἡ μεγάλη σφήξ.

[**]

